

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 20635/2022
23.02.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Весне Станковић, Гордане Џакула и Јелене Ивановић, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Дуња Николић, адвокат из ..., против извршног дужника Република Србија, Привредни суд у Лесковцу, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Лесковцу, ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 548/21 од 03.03.2022. године, у седници одржаној 23.02.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији извршног повериоца изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 548/21 од 03.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија извршног повериоца изјављена против решења Основног суда у Лесковцу Ипв И 548/21 од 03.03.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев извршног дужника за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем јавног извршитеља Сандре Трајковић ИИ ../21 од 25.05.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је предлог за извршење извршног повериоца и одређено извршење на основу извршне исправе – правноснажне пресуде, ради наплате новчаног потраживања пленидбом новчаних средстава са рачуна извршног дужника и преносом на рачун извршног повериоца. Ставом другим изреке утврђени су трошкови извршног поступка у укупном износу од 24.300,00 динара.

Решењем Основног суда у Лесковцу Ипв И 548/21 од 03.03.2022. године, делимично је усвојен је приговор извршног дужника, па је преиначено решење о извршењу јавног извршитеља Сандре Трајковић ИИ ../21 од 25.05.2021. године, у ставу другом изреке, тако што су утврђени трошкови извршног поступка у износу од 10.800,00 динара, док је одбијен захтев извршног повериоца од досуђеног, до траженог износа 24.300,00 динара, а у престалом делу решење остаје неизмењено.

Против правноснажног другостепеног решења извршни поверилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Извршни дужник је поднео одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Законом о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) су изричито прописани услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права. Извршни поверилац ревизијом оспорава другостепено решење основног суда којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка). Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер против решења којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка, не може да се изјави посебна ревизија.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији извршног повериоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, у вези члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“, бр. 106/2015... 9/2020), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Одредбом члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, прописано је да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о поступку по предлогу за извршење, у коме ревизија није дозвољена у смислу одредбе члана 27. Закона о извршењу и обезбеђењу, да се ревизијом оспорава другостепено решење основног суда, којим је усвојен приговор извршног дужника и делимично преиначено решење јавног извршитеља донето у поступку извршења (у делу одлуке о трошковима који су извршном повериоцу били потребни ради вођења извршног поступка), то ревизија извршног повериоца није дозвољена против наведеног решења, којим је преиначено првостепено решење ни по одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер специјално правило искључује примену општих правила.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Врховни касациони суд је одбио захтев извршног дужника за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић